

Rentador del camp de futbol de Palou

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector sud del terme municipal, al costat del camp de futbol de Palou.
Emplaçament	Del nucli de Palou, prop de la rectoria, camí direcció sud que va cap al camp de futbol. A l'angle nord-est del camp, uns 40 m al nord.
Alçada:	113
Coordenades:	
Latitud:	41.58539
Longitud:	2.27841
UTM Est (X):	439853
UTM Nord (Y):	4603996

Classificació

Número de fitxa	08096 - 461
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Indret abandonat.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08095A016000010000KB

Fitxes associades:

[Mina de can Giró](#)
[Palou](#)

Descripció

Rentador o safareig de la mina de can Giró que es troba situat al nord-est del camp de futbol de Palou. En aquest punt la mina queda descoberta durant un petit tram, en el qual hi trobem el rentador. Després torna a fer-se subterrània i es dirigeix cap al barri de can Giró, on també hi havia un rentador.

Com en els altres rentadors comunitaris de Palou, es tracta d'una estructura molt simple. Consisteix en la superfície inclinada del rentador pròpiament dit, feta de rajoles, situada en una de les vores de la mina i que utilitzava la mateixa aigua corrent d'aquesta. Les dones que anaven a rentar es situaven a la part exterior. A l'inici del rentador hi ha una comporta que servia per regular el pas de l'aigua de la mina.

Actualment tot el terreny es troba a un nivell més alt, i el rentador està amagat darrere una petita arbreda, de manera que pràcticament no és visible.

Observacions:

Informació facilitada per Miquel Altimires i els masovers de can Mayol.

Història

En època alt medieval, al segle X, ja hi ha referències que indiquen que Palou comptava amb un sistema d'irrigació que permetia l'existència d'horts, canyars i terres dedicades al conreu de cànem (que s'utilitzava per fer cordes per a vaixells) i de lli. Aquests conreus es trobaven molt estesos a tot el Vallès. El sistema de mines i recs a la plana agrícola de Palou, que es nodria de diferents punts amb surgències naturals d'aigua, es trobava molt estès al segle XIX i al llarg del XX. Tanmateix, és difícil de precisar la cronologia de cadascun dels molts recs que hi havia, els quals a partir de la segona meitat del segle XX han anat quedant en desús i alguns s'han perdut. Les mines proporcionaven aigua per al rec d'una gran extensió d'horta, que ocupava la plana agrícola de Palou.

Existien unes normes per a la comunitat de regants, i cada pagès tenia un horari de rec estipulat, que anava en funció de la superfície a regar. L'aigua de les mines també es va aprofitar per instal·lar-hi diversos rentadors o safarejos. N'hi havia a molts dels barris de Palou, i s'utilitzaven de manera comunitària.

Fins a la dècada de 1970 alguns d'aquests rentadors encara es feien servir.

